

Hospitalita

SVATÁ BRÁNA
V GRANADĚ

OTEC GENERÁL
NA NÁVŠTĚVĚ ČR

DO PROSTĚJOVA
MÍŘÍ **NOVÉ SÍLY**

ZDARMA

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 4 Stalo se...
- 7 Paměť řádu a návštěva Terezína
- 9 Dokončení fresek v Prostějově
- 10 Sochy před brněnským kostelem prošly rekonstrukcí
- 11 Z návštěvy otce generála
- 13 Ocenění brněnští spolupracovníci
- 14 Libérie i Sierra Leone porazily ebolu!
- 19 Bazilika sv. Jana z Boha v Granadě má vlastní Svatou bránu Roku milosrdenství

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 15 Petra Škrdlíková – Hyperaktivní předškoláci

SPIRITUALITA

- 16 Odmítnutý Mesiáš - zamyšlení nad tím, kdo je a kdo není narozený Ježíš?
- 17 Patroni řádového života - sv. Jan z Avilly
- 18 Z dopisů sv. Jana z Boha

OBSAH

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

nový rok 2016 je před námi. Rok, ve kterém můžeme mnoho věcí změnit, mnoho ovlivnit a mnohé i posunout o kousek dále. Tento rok je pro nás důležitý i tím, že je i Svatým rokem milosrdenství. Již hodně lidí se mne ptalo na to, jak budeme tento rok v řeholní komunitě prožívat, a jak bych "milosrdenství" charakterizoval. Je velmi obtížné v pár větách vystihnout význam tohoto slova. Co je pro mne ale nejdůležitější – milosrdenství začíná u toho, kdy se zajímám o druhého člověka. Zde končí individualismus, který ve svém negativním pojetí obsahuje jen mé problémy a řeší, s klapkami na očích, jen to, co je po mne prospěšné a z čeho mám výhodu. Milosrdenství boří tento egocentrismus, který je v dnešní společnosti dosti zakořeněn, a staví do popředí problémy druhého člověka před ty mé. Do nového roku přeji nám všem, aby nám tento rok 2016 a Svatý rok milosrdenství přinesl dar otevřených očí tím, že budeme svůj život, nebo alespoň jeho část, darovat lidem, kteří jsou kolem nás. Lidem, kteří aktuálně potřebují dobré slovo či skutek. Potom budeme více dostávat, než sami dávat.

Požehnaný rok pod ochranou Panny Marie všem přeje

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

stalo se...

| Návštěva otce generála

Za týdenní návštěvu vděčíme generálnímu představenému řádu z Říma br. Jesus Etayovi. Svou vůbec první návštěvu České republiky prožil s bohatým programem, při kterém zvládnul navštívit všechna zařízení, která řád v ČR provozuje, a čas mu zbyl na chvíle oddechu a kultury v doprovodu bratří a spolupracovníků.

| Nemoc nemusí být překážkou prožívání svátků a tradic

To, že je člověk v nemocnici, ještě neznamená, že by si nemohl dopřát tradiční předvánoční radosti, jako je třeba pečení cukroví, anebo že by ho nemohl navštívit Mikuláš. V naší vizevické nemocnici je to přesně naopak. Léčit máme člověka, ne jenom nemoc. A k člověku patří i prožitek těchto nejobyčejnějších věcí, které nás dělají těmi, kým jsme.

| Návštěva biskupa Posáda

Nečekané návštěvy mohou být milým překvapením a zpestřením běžných dní. Za toto milé překvapení děkujeme českobudějovickému pomocnému biskupovi a prezidentu Charity otci Pavlu Posádovi.

| Do Prostějova míří nové síly

Společně s dokončením restaurace freskové výzdoby kostela sv. Jana Nepomuckého v Prostějově proběhlo předání kostela a kláštera prostějovskému děkanství a Arcibiskupství olomouckému. Náš řád tak poskytuje své prostory novým plánům na oživení

této prostějovské památky, aby do nich byl po mnoha letech vnesen život a opět se zde mohla uskutečňovat hospitalita, péče o nemocné a potřebné. Plány zatím do detailů nejsou zpracovány, o budoucnosti kláštera však budeme informovat. Za iniciativu jsme velmi vděční, stejně jako jsme vděční všem, kteří náš řád v Prostějově po staletí podporovali.

| 325 výročí kanonizace sv. Jana z Boha

Před 325 lety 16. října 1690 byl papežem Alexandrem VIII. kanonizován sv. Jan z Boha, zakladatel řádu milosrdných bratří. Svatý Jane... oroduj za nás!

| Setkání všech provinciálů v Římě

23 provinciálů všech řádových provincií na světě se sešlo v Římě a s generálním vedením hodnotili život a působení řádu v dnešní době s výhledem do budoucna. Každoročního setkání se účastnil poprvé i náš nový provinciál br. Joachim Mačejovský, který byl zároveň nejmladším účastníkem setkání.

| Cena Celestýna Opitze za boj s ebolou

Po roce byla předána Cena Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a potřebné, kterou každoročně uděluje řád milosrdných bratří. V roce 2014 ocenění in memoriam dostali bratři a spolupracovníci, kteří nasadili a položili svůj život v boji s epidemií eboly. Z praktických a bezpečnostních důvo-

dů nebylo možné ocenění osobně někomu z africké provincie předat. Nyní se to podařilo, a tak náš provinciál br. Joachim Mačejovský předal diplom a skleněnou cenu do rukou provinciála br. Bartholomew Kamary během setkání řádových představených v Římě.

| Inspirace pro práci s dětmi

Krátkou cestu k milosrdným bratřím do Grazu podnikly paní učitelky z brněnské řádové mateřské školy spolu s br. Martinem. Dětem (zdravým, ale i s postižením) se totiž bratři věnují i tam, a proto jsme se chtěli podívat, jak se o děti pečuje v zahraničí a nechat se

inspirovat. Naším dětem se tak budeme moci věnovat zase o něco lépe díky novým nápadům.

85. narozeniny br. Jana

V půlce prosince oslavil své 85. narozeniny br. Jan Skačan. K životnímu jubileu mu přejeme vše dobré, mnoho sil a elánu do služby v letovické nemocnici a farnosti, vyprošujeme požehnání do každé jeho práce a ochranu Panny Marie, Matky Dobré Rady, aby jeho řeholní život byl naplněný hospitalitou.

PAMĚŤ ŘÁDU A NÁVŠTĚVA TEREZÍNA

Předvánoční čas jsme v roce 2015 využili ke vzpomínce na ty, bez jejichž nezměrných obětí bychom nemohli žít ve světě, jaký je dnes. Stejně jako každý rok jsme si tak v rámci akce „Paměť řádu“ připomněli bratry a spolupracovníky perzekuované, vězněné a umučené v dobách nacismu a komunismu.

Zapálit svíčku a položit květy jsme tentokrát byli na začátku prosince v koncentračním táboře v Terezíně. Pošmourné deštivé počasí a zima jenom umocnili silný zážitek z návštěvy. Mohli jsme si tak lépe uvědomit, jak zde museli vězni trpět, a v jak nelidských podmínkách museli

přežívat. Zapomenout vlastní historii člověka a společnost donutí ji opakovat, proto jsme rádi, že jsme si tyto věci mohli připomenout právě tady. A opakovat se nesmí.

Terezínem prošlo více milosrdných bratří, jedním z nich byl i pozdější pražský převor a provinciál br. Celestýn Šulc. Během nacistického bésnění byl kvůli svým nebojácným projevům a činnosti proti nacismu gestapem vězněn celkem třikrát – na Pankráci, v Terezíně a nakonec v koncentračním táboře Dachau. Do Terezína se po válce vrátil spolu s tehdejšími novici, mezi kterými byl i milosrdný bratr Jan Skačan dnes žijící v Letovicích, aby si uvědomili hrůzu, kterou nacistická moc působila. Nejspíše ale tehdy ještě

netušili, že zanedlouho nastoupí moc minimálně stejně hrozná. Po nástupu komunismu byl Celestýn Šulc, kterému bylo po válce dokonce uděleno papežské vyznamenání Bene merenti, sledován a vyslýchán StB. V roce 1950 byl zatčen a obviněn z napomáhání k útěku několika osobám za hranice, z poskytování útočiště a finanční podpory těmto osobám a v neposlední řadě ze špionáže. Ve zprávě StB stálo: „Jako oddaný vykonavatel zločinné politiky Vatikánu vytvořil z kláštera Milosrdných bratří v Praze, Na Františku, středisko, kde našel každý, kdo se pokoušel rozvracet lidově demokratické zřízení, útočiště.“ Výsledky byly kruté a silně poznamenaly jeho zdravotní stav. Zanedlouho ochrnl na spodní část těla, ale přesto ho označili jako rizikového k útěku. Byl vězněn v nemocnici

u sv. Anny v Brně, kde 2. května 1951 zemřel.

Pro nás je jeho životní příběh velkou inspirací a motivací ve věrnosti k životu hospitality, nebojácné a odhodlané pomoci těm, kteří pomoc potřebují. Slib, který řeholníci skládají, je zavazuje nasadit i život pro druhého člověka. Celestýn Šulc, ale i další bratři s podobnými osudy, jsou nám v tomto velkém příkladem.

Panno Maria, pomocnice žalářovaných, oroduj za nás!

vp

DOKONČENÍ FRESEK V PROSTĚJOVĚ

Po zhruba 15 letech prací byla ukončena náročná restaurace freskové výzdoby klášterního kostela sv. Jana Nepomuckého v Prostějově. Sebastiniho dílo tak opět září jasnými barvami.

S Boží pomocí, za podpory mnoha dobrodinců a díky finanční podpoře Ministerstva kultury ČR, Olomouckého kraje, města Prostějova a dalších institucí i jednotlivých dárců se nám podařilo dokončit velké dílo.

Kostel je v řadových kronikách označován za jeden z nejkrásnějších řadových kostelů v dřívější Germánské provincii obsahující území dnešní střední Evropy a Německa. Unikátní fresková výzdoba společně s bohatými architektonickými prvky doplněnými o díla malířského a sochařského umění z díly F. A. Šebesty-Sebastiniho dohromady tvoří výjimečný umělecký komplex.

Slavnostní odhalení fresek a poděkování všem, kteří se na restauraci podíleli, proběhlo při mši svaté celebrowané olomouckým světícím biskupem Josefem Hrdličkou, kterou jsme slavili v sobotu 19. 12. 2015.

Zároveň byl kostel sv. Jana Nepomuckého předán do správy a vlastnictví prostějovského děkanství, ostatní prostory a klášter Arcibiskupství olomouckému. Odchod milosrdných bratří z Prostějova nabídl možnost poděkovat všem, kteří od roku 1989 významně pomáhali bratřím v jejich práci a obnově areálu kostela a kláštera. Pamětní medaili z rukou p. provinciála Joachima Mačejovského s poděkováním provinčního delegáta Čech a Moravy br. Martina Macka dostali paní Vlasta Kroupová z městského úřadu, paní Yvona Ďuranová, restaurátorka fresek, komunita salesiánů Dona Bosca, a pánové Antonín Frelich, Tomáš Strouhal a Josef Dittman za obětavou pomoc při obnově a údržbě kostela a kláštera. I touto formou za všechnu odvedenou práci mnohokrát děkujeme!

vp

SOCHY PŘED BRNĚNSKÝM KOSTELEM PROŠLY RESTAURACÍ

Jak jsme již dříve své čtenáře informovali, zahájili jsme v polovině roku 2014 generální rekonstrukci souboru čtyř soch v průčelí konventního kostela sv. Leopolda v Brně. Dnes, po téměř dvou letech práce můžeme s uspokojením říci, že se dílo podařilo. Všechny čtyři sochy jsou zrekonstruované a připravené v ateliéru akademické sochařky MgA. Radky Levínské k opětovnému umístění.

Během restaurátorských prací bylo bohužel odhaleno, že některé sochy vykazují velkou míru poškození materiálu. Restaurátorkou proto nebylo doporučeno je do náročného prostředí exteriéru rušné Vídeňské ulice zpět vracet. Po konzultaci s odpovědnými orgány památkové péče tak budou osazeny na původní místo před kostel pouze ty sochy, u kterých nehrozí nadměrné poškozování vlivem rušného provozu na ulici. Jedna socha bude umístěna v interiéru kláštera milosrdných bratří. Rekonstrukce byla provedena z prostředků řádu milosrdných bratří za štědrého přispění Jihomoravského kraje.

Bez zajímavosti není, že se při rekonstrukci podařilo nelézt některé okolnosti vzniku jedné ze čtyř zrekonstruovaných soch, konkrétně Piety. Tuto sochu dala na tzv. Dlouhém mostě přes řeku Svatku postavit Marie Cecílie ze Sekenberku jako prosbu za zachování svého postupně se zhoršujícího zraku. K soše se pak každý rok, vždy šestou nedělí po Velikonocích, konalo slavné procesí z Troubska, odkud Marie Cecílie pocházela. Teprve později byla socha spolu s dalšími třemi přemístěna před nedaleký kostel sv. Leopolda.

jš

Z NÁVŠTĚVY OTCE GENERÁLA

Českou republiku a všechna zařízení, které zde řád provozuje, navštívil generální představený řádu milosrdných bratří br. Jesus Etayo Arrondo. Otce generála doprovodili generální rádce br. Rudolf Knopp, sekretář Klaus Mutschlechner a provinciál rakouské provincie br. Joachim Mačejovský.

V úterý 8. 12. navštívili v mateřskou školu, kterou v Brně konvent provozuje. Nechali se zde dětmi přivítat španělským pozdravem „Bienvenidas en nuestra gvardería“, poté otci generálo-

vi děti předaly granátová jablka z keramiky, které samy vyráběly. Společně pak všichni zatančili „kolo-kolomlýnský“ a poté už hosté museli pokračovat na další návštěvu, a to do vizovické řádové nemocnice. V nemocniční kapli otec generál sloužil mši svatou a poté šel pozdravit spolupracovníky a nemocné. Večer se pak zúčastnili koncertu Cimbale Classic v brněnském Sále Milosrdných bratří, který byl pořádán pro zaměstnance a spolupracovníky konventu a Nemocnice Milosrdných bratří.

Ve středu 9. 12. hosté navštívili letovickou komunitu. V doprovodu ředitelky Královcové prošli místní nemocnici, která je provozována Jihomorav-

ským krajem, ale založena byla řádem, a řádovou lékárnou. V klášterním kostele potom byla sloužena mše svatá a následovala oslava 85. narozenin člena místní komunity bratra Jana Severina Skačana.

Ve čtvrtek následovala prohlídka brněnské Nemocnice Milosrdných bratří, kterou sice vlastní řád, ale provozuje město Brno. Na oběd a k neformální schůzce byli pozváni k primátrovi města Brna Petru Vokřálovi a poté si měli možnost prohlédnout historické centrum města.

Poslední zastávka v pátek 11. 12. byla v Praze. Ani zdejší nemocnice řádu vrácena po revoluci nebyla, přesto však hosté nemocnici navštívili a připomněli si tak význam řádu v našich zemích v minulosti. Provedena zde byla vůbec první operace v narkóze v Evropě a do poloviny 20. století se těšila pověsti jedné z nejmodernějších nemocnic ve střední Evropě. Následovala prohlídka kostela sv. Šimona a Judy, který ke koncertním účelům řád poskytuje pražskému symfonickému orchestru FOK, a poté pražských památek se samozřejmě zastávkou v arcidiecézním paláci. Večer se střetli s rodinou Vrbíků, která velmi pomáhala milosrdným bratřím v době komunismu. Po zvládnutí bohatého programu se hosté museli vrátit do Vídně a poté do Říma.

Otec generál projevil velkou vděčnost bratřím a jejich spolupracovníkům za dílo, které zde dělají. Obdivuje vytrvalost bratří, kteří prošli dobou komunismu a mohli tak navázat na velké dílo, které zde řád před staletími založil.

vp

OCENĚNÍ

BRNĚŇSTÍ SPOLUPRACOVNÍCI

V rámci předvánočního koncertu Cimbál Classic pro spolupracovníky Konventu a Nemocnice Milosrdných bratří v Brně, kterého se zúčastnil i generální představený br. Jesus Etayo, byli oceněni někteří z nich za jejich obětavou a mnohdy mnohaletou vzornou práci. Ocenění tak navazuje na minulý rok zahájenou tradici poděkování vybraným spolupracovníkům.

Letos br. Martin Macek, brněnský převor, a MUDr. Josef Drbal, ředitel NMB Brno, pamětní medailí ocenili tyto spolupracovníky:

Bc. Petra Škrdlíková, ředitelka Mateřské školy Milosrdných bratří – za obětavou práci v oblasti péče o rodinu

Mgr. Tomáš Skácel – za příkladnou práci v oblasti financí a účetnictví a informačních technologií konventu

Drahomíra Danielová – za obětavou práci v oblasti péče o pacienty a vedení spolupracovníků v NMB

Alena Frodlová – za příkladné řízení pracoviště zajišťujícího vysoce kvalitní nepřímou péči o nemocné v NMB

*Gratulujeme a děkujeme
za jejich službu!*

vp

LIBÉRIE I SIERRA LEONE PORAZILY EBOLU!

V sobotu 7. listopadu Světová zdravotnická organizace vyhlásila Sierru Leone jako Ebola-free, tedy zemi bez případu nákazy virem eboly.

Před tím, než nějaká země dostane toto označení, musí uběhnout období 42 dnů, které odpovídá dvěma cyklům inkubace viru od chvíle, kdy poslední nakažený projde dvěma negativními výsledky krevních testů. Momentálně probíhá další 90denní fáze, během které je nutné se ujistit, že nikde v zemi žádný nakažený již není.

Označení Ebola-free Sierra Leone dostala krátce poté, co zemi navštívila delegace Evropského parlamentu, která díky iniciativě řádové kanceláře v Bruselu Hospitality Europe navštívila i naši tamní nemocnici v Lunsaru. Delegaci přijal ředitel nemocnice br. Michael Koroma spolu se zástupci místní samosprávy. Společně hledali řešení na obnovení běžného života v zemi v oblasti poskytování zdravotní péče. Stejně tak bylo nutné vyřešit, jaké kroky učinit, aby se ebola do země nevrátila, neboť je stále přítomná v sousední Guinei. Evropská unie se nabídla s finanční a materiální pomocí

při rekonstrukci tamních zařízení a zajištění nezbytné péče.

Obě země, kde náš řád pracuje a pracoval i v době krize epidemie (Libérie a Sierra Leone), jsou tak z nejhroššího venku a nyní je třeba podílet se na rekonstrukci země. Ebola sice způsobila velké škody na životech lidí, nedozírné následky ale má i v dalších aspektech běžného fungování společnosti – od vzájemné důvěry mezi lidmi, až po efektivní zdravotní a sociální systém.

vp, OHSJD

PETRA ŠKRDLÍKOVÁ HYPERAKTIVNÍ PŘEDŠKOLÁCI

Kniha je věnována neklidným dětem. Autorka vychází ze své pedagogické a poradenské zkušenosti. Učitelům předškolních dětí nabízí teoretické uvedení do tématu, věnuje se roli učitele a jeho vlastnostem a dovednostem, které mu pomohou lépe zvládat práci s dětmi s ADHD. Popisuje specifika ADHD u předškoláků a zaměřuje se na komunikaci s dětmi. V knize nabízí také praktické tipy pro práci s dětmi, hry a různé další činnosti, jimiž je možné dítě s ADHD zaujmout. Věnuje se také spolupráci s rodiči. Kniha je proložena příklady z praxe autorů knihy.

Bc. Petra Škrdlíková je ředitelka Mateřské školy Milosrdných bratří v Brně. Jejím životním tématem je hyperaktivní chování u dětí. Snaží se dětem s hyperaktivitou porozumět a pomoci jejich rodičům a učitelům, aby je pochopili a dělali pro ně to, co je rozví-

jí, co jim pomáhá, a také co jim neškodí. Na témata spojená s hyperaktivním chováním a syndromem ADHD přednáší na seminářích a vede v souvislosti s nimi poradenství.

více na obchod.portal.cz

ODMÍTNUTÝ MESIÁŠ

ZAMYŠLENÍ NAD TÍM, KDO JE A KDO NENÍ NAROZENÝ JEŽÍŠ?

P. Vojtěch Václav Málek, OH

Izraelité čekali dva tisíce roků na slíbeného Mesiáše, a když přišel, byli zklamáni a většina z nich ho nepřijala protože...

Očekávali Mesiáše bohatého a vlivného – a přišlo chudé a slabé dítě.

Očekávali Mesiáše ozbrojeného, mávajícího mečem – a vystoupil na veřejnost bezbranný prostý člověk.

Očekávali Mesiáše z urozeného rodu královského – a přišel „syn tesaře“ ze zapadlého města Nazareta.

Očekávali Mesiáše smýšlejícího a stojícího vysoko – ale on řekl: „Já jsem tichý a pokorný srdcem.“

Očekávali Mesiáše oddaného tomuto světu a svět dobývajícího – ale on napomínal: „Nepřipodobňujte se tomuto světu.“

Očekávali Mesiáše, který odsoudí všechny národy světa – a on zatím řekl: „Nepřišel jsem svět soudit, ale spasit.“

Očekávali Mesiáše, který všechny vytrhne z bolesti a utrpení – ale on řekl: „Kdo nevezme svůj kříž a nebude mne následovat, nemůže být mým učedníkem.“

Očekávali Mesiáše, který nebude lid v ničem omezovat – ale on všechny vyzval: „Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Očekávali Mesiáše, který se opře římské moci – ale on však moudře řekl: „Dávejte, co je císařovo, císaři a co je Boží Bohu.“

Očekávali Mesiáše, který zavrhne všechny celníky a hříšníky – ale on k překvapení všech vyznal: „Nepřišel jsem povolovat spravedlivé, ale hříšníky.“

Očekávali Mesiáše, který se s nimi spojí v nenávisti ke všem pohanům a okolním obyvatelům – ale on s vážností všechny vyzval: „Milujte své nepřátele a dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.“

Očekávali Mesiáše, který bude usilovat o statky této země – ale on důrazně nabádal: „Nepečujte úzkostlivě o tělo ani o svůj oděv, ale usilujte o nebeské království a toto všechno vám bude přidáno.“

Očekávali Mesiáše, který přemůže ostřím všechny nepřátele izraelského národa, a protože Ježíš, který se podle vedoucích představitelů národa jen za Mesiáše vydával, Mesiášem skutečně byl, odsoudili ho na smrt, ani pak národ jako celek nepochopil, že právě toto bylo pravé poslání Mesiáše: přemoci smrti na kříži úhlavního nepřítele ďábla, hřích a smrt... otevřít bránu nebes po pádu prarodičů zavřenou...

Jednotlivci i celé skupiny národa v Krista-Mesiáše uvěřili, ale národ jako celek čeká na Mesiáše dosud...

PATRONI ŘÁDOVÉHO ŽIVOTA SV. JAN Z AVILLY

Památka 10. května

Narodil se na konci 15. století v Almodóvar-del-Campo ve Španělsku. Chtěl studovat práva, ale univerzitu, kterou začal, musel opustit, protože měl židovské předky. Po čase začal studovat teologii s touhou stát se misionářem v Americe. Kněžské svěcení po skončení studií přijal, ale další plán mu nevyšel. Ve svých 30 letech se z rozhodnutí sevillského biskupa stal misijním kazatelem putujícím Andalusií. Přijal to jako vůli Boží a s velkou horlivostí začal získávat mnoho lidí z prostých vrstev. Mluvil lidově a s nadšením hlásal to, co pramenilo z jeho vnitřního přesvědčení a co do sebe čerpal při adoracích před Nejsvětější Svátostí - Boží lásku. Tento lidový hlasatel pokání dokázal užívat smělých řečnických obrátů, a dokonce se odvážil prohlásit o veřejně upálených lidech, kteří byli prohlášeni za kacíře, že jsou to mučedníci. Takto působil deset let a počet obrácených stále rostl.

Na svátek sv. Šebestiána pronesl Jan z Avily naprosto strhující a nadšením planoucí kázání. Mezi posluchači byl tehdy i Jan z Boha. Ve svém životě dobrodruha už vyslechl mnohá kázání, aniž by v něm kterékoli zanechalo něja-

ký hlubší dojem. Jenže teď poprvé do něho slova kázání udeřila jako blesk z čistého nebe. Vnímal, že ho zasáhla přímo do srdce a naplnila ho mnoha otázkami o životě. Díky tomu se změnil a zanedlouho se začal starat o nemocné a chudé, a oslovil mnoho následovníků, kteří později založili hospitální řád milosrdných bratří. Jan z Avily se tak stal duchovním vůdcem sv. Jana z Boha.

Seznámil se mimo jiné i s Ignácem z Loyoly, zakladatelem jezuitského řádu. K jezuitům byl také přizván, nakonec do řádu ale nevstoupil. Byl přítelem Terezie z Avily a mnoha dalších osobností.

Od svých 50 let až do své smrti v Montille (jižně od Córdoby) trpělivě snášel útrapy těžkého onemocnění. Napsal mnohé spisy, mezi které se řadí 18 spisů o Nejsvětější Svátosti, mariánské promluvy a sbírka korespondence s osobnostmi jeho doby. Pohřben byl v jezuitském kostele v Montille. Svatořečen byl 31. května 1970.

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

První dopis Vévodkyni Di Sessa

„...Nermutte se, těšte se v Kristu Ježíši. Nežádejte si útěchy v tomto životě, ale v nebesích a za vše, co vám Bůh dává, mu vzdávejte díky.

V úzkostech se obračejte k utrpení Pána našeho Ježíše Krista a k jeho drahocenným ranám. Tam se vám dostane veliké útěchy. Pohleďte na celý Kristův život: Což nebyl ničím jiným než úsilím dát nám příklad?

Ve dne nám hlásal radostnou zvěst a v noci se modlil. Proč my, ubozí hříšníci a červíčci, hledáme jen bezstarostný odpočinek a bohatství? Nebudeme přece lepšími, i kdyby nám patřil celý svět, a nebudeme spokojeni, i kdybychom měli sebevíce.

Opravdu spokojený je jen ten, kdo pohrdne vším a miluje Ježíše Krista...”

BAZILIKA SV. JANA Z BOHA V GRANADĚ MÁ VLASTNÍ SVATOU BRÁNU ROKU MILOSRDENSTVÍ

Arcibiskup Granady se rozhodl, že jedna ze svatých bran roku milosrdenství bude i v bazilice sv. Jana z Boha, která byla před pár měsíci po staletích vrácena rádu do správy.

Pod heslem „Milosrdný jako Otec“ církve na celém světě ukazuje svoji tvář milosrdenství a pro náš řád je to tak jedinečná příležitost projevit svoji spiritualitu danou jeho zakladatelem sv. Janem z Boha.

Sv. Jan z Boha si zvolil život po vzoru milosrdného Samaritána a vyšel vstříc slabým a těm nejpotřebnějším okolo něj, a to je důvod, proč baziliku zasvěcenou našemu zakladateli granadský arcibiskup zvolil, aby i zde mohli věřící projít svatou bránou a získat tak milosrdenství pro osobní projev milosrdenství.

Řád tak zve všechny členy rodiny sv. Jana z Boha, ale i všechny ostatní věřící, aby podnikli pouť k roku milosrdenství právě do Granady. Svatá brána bude otevřená do 20. listopadu 2016.

zdroj: OHSJD

TIRÁŽ

Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách řádu, o jeho historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři (pro svoji vnitřní potřebu)

Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678

www.milosrdni.cz
sekretariat@milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319

Redakce:

Bc. Vít Pospichal
Petr Vojtek
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r.o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk, „obálkování“ a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejkvalitnější provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:

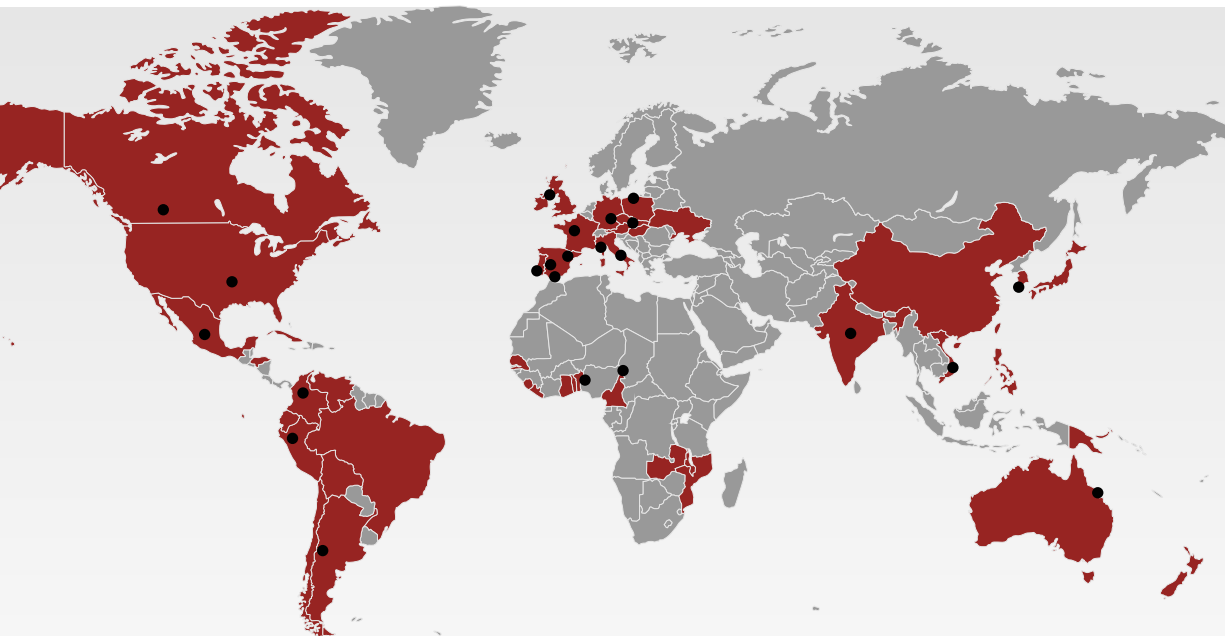
1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme
nesmírně vděční!

„Per corpus ad animam“

KDO JSOU MILOSRDNÍ BRATŘI?

Hospitálský řád sv. Jana z Boha je společenství řeholníků zasvěcených službě nemocným. „Per corpus ad animam“ – „Tělem k duši“. Toto heslo je naplňováno svědectvím služby trpícímu a nemocnému bližnímu, jak k tomu vyzývá sám Ježíš Kristus.

Po vzoru sv. Jana z Boha dnes ve službě hospitality pracuje ve více než 50 zemích světa přibližně 1 200 milosrdných bratří. Provozují bez mála 400 zařízení se zaměřením na oblast zdravotnictví a sociálních služeb. Společně se zhruba 53 000 spolupracovníky pracujícími na plný úvazek a 7 000 dobrovolníky ošetří okolo 20 milionů lidí ročně. Bez ohledu na původ, národnost, náboženství, pohlaví či sociální postavení pomáhají bratři a spolupracovníci lidem skrze hospitalitu, která ukazuje milosrdného Krista všem, kteří hledají pomoc. Starají se o pacienty přestárlé, se zdravotním postižením, umírající, věnují se lidem s drogovou závislostí, hledají způsob, jak pomoci bezdomovcům, a samozřejmě dělají mnoho dalšího. V každé zemi světa se tak zaměřují na nejvíce problematickou oblast, kde je jejich práce potřeba. Charakteristickým znakem je snaha o hledání inovativních řešení naléhavých problémů ve zdravotnictví a v sociálních oblastech.

Původní českomoravská řádová provincie se v minulých letech stala součástí rakouské řádové provincie, která reprezentuje milosrdné bratry v celé střední Evropě. V ČR šest bratří a přes sto jejich spolupracovníků provozuje nemocnici ve Vizovicích, lékárny v Brně a Letovicích, mateřskou školu a společenský sál v Brně. Participují na provozu Nemocnice Milosrdných bratří v Brně a koncertního sálu FOK v Praze. Spolupracují s Nemocnicí Milosrdných bratří Letovice, se společnostmi Babybox, Anonymní alkoholici, Podané ruce a dalšími.